

4. Właściwi ministrowie określają w stosunku do podległych im placówek służby zdrowia szczególne zasady korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 18. 1. Kombatantom przysługuje:

- 1) ulga przy przejazdach miejskimi środkami lokomocji,
- 2) zniżka ceny wykupu od państwa lokalu mieszkalnego na własność,
- 3) pierwszeństwo w nabyciu od państwa działki rekreacyjnej,
- 4) pierwszeństwo w uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej przewidzianej w przepisach o wykonywaniu i organizacji rzemiosła, a także w przepisach o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej,
- 5) pierwszeństwo w nabywaniu maszyn i urządzeń, a także środków opałowych, o ile prowadzą gospodarstwa rolne lub inną działalność gospodarczą na własny rachunek i nie zatrudniają pracowników najemnych.

2. Kombatantom — emerytom, rencistom i inwalidom, poza uprawnieniami określonymi w ust. 1, przysługuje:

- 1) ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach koleją i autobusami sieci Państwowej Komunikacji Samochodowej,
- 2) ulga w abonamentowych opłatach telefonicznych oraz bezpłatne korzystanie z urządzeń radioodbiornych i telewizyjnych,
- 3) ulga w opłatach za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej dla celów domowych.

3. Kombatantom-inwalidom przysługuje również ulga w opłatach rejestracyjnych od pojazdów samochodowych oraz w opłaceniu składek za ubezpieczenie pojazdów samochodowych.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może ustalać dla kombatantów dalsze uprawnienia i ulgi niż określone w ust. 1—3, określając jednocześnie zakres, wysokość oraz szczególne zasady ich przyznawania.

5. Naczelne i centralne organy administracji państwowej, właściwe w myśl odrębnych przepisów w sprawach wymienionych w ust. 1—3, w porozumieniu z Urzędem do Spraw Kombatantów i po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację określają, w trybie ustalonym w tych przepisach, zakres, wysokość i szczególne zasady stosowania ulg i uprawnień, o których mowa w ust. 1—3.

Rozdział 5

Fundusz kombatantów.

Art. 19. 1. Tworzy się Państwowy Fundusz Kombatantów, zwany dalej „funduszem”.

2. Dysponentem funduszu jest Urząd do Spraw Kombatantów.

Art. 20. 1. Źródłem dochodów funduszu są dotacje z budżetu państwa oraz dobrowolne wpłaty osób i instytucji.

2. Środki funduszu przeznacza się w szczególności na:

- 1) wypłatę określonych w art. 9 i 13 świadczeń emerytalnych lub rentowych dla kombatantów i pozostałych po nich członków rodzin oraz świadczeń wynikających z art. 18,
- 2) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów oraz pozostałych po nich członków rodzin,
- 3) finansowanie kosztów budowy sanatoriów oraz innych zakładów leczniczych przeznaczonych dla kombatantów,
- 4) finansowanie budowy domów kombatanta.

3. Ze środków funduszu mogą być pokrywane również inne wydatki, a w szczególności wydatki na działalność wydawniczą dotyczącą walk o wyzwolenie narodu i społeczne oraz ruchu oporu.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczególne zasady tworzenia i zarządzania funduszem.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 21. Zaświadczenia w sprawach uprawnień przyznanych kombatantom na podstawie dotychczasowych przepisów pozostają w mocy, z tym że w sprawie okresu działalności kombatanckiej w wypadkach określonych w art. 3 ust. 1 za okres tej działalności przyjmuje się okres jednego miesiąca.

Art. 22. Zobowiązuje się organy administracji państwowej, a w szczególności terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, do udzielania systematycznej pomocy terenowym ogniwom Związku Bojowników o Wolność i Demokrację oraz innych organizacji skupiających byłych żołnierzy w realizacji ich statutowych zadań i programów działania oraz wspierania ich działalności społeczno-politycznej i socjalnej.

Art. 23. 1. Traci moc ustawa z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z tą ustawą.

Art. 24. Sprawy wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów, a nie zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu zgodnie z przepisami tej ustawy.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

123

USTAWA

z dnia 26 maja 1982 r.

zmieniająca ustawę o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Kombatantów.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Kombatantów (Dz. U. Nr 23, poz. 167) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule i w art. 1 użyte w odpowiednim przypadku wyrazy „urząd Ministra do Spraw Kombatantów”

stępuje się odpowiednio wyrazami „Urząd do Spraw Kombatantów”;

- 2) dotychczasową treść art. 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Urząd do Spraw Kombatantów jest centralnym organem administracji państwowej w sprawach określonych w art. 2 ust. 1.”;

3) w art. 2:

a) w ust. 1 i 4 użyty w odpowiednim przypadku wyraz „Minister” zastępuje się odpowiednio wyrazem „Urząd”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na czele Urzędu do Spraw Kombatantów stoi Prezes powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów. Wiceprezesa Urzędu do Spraw Kombatantów powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Urzędu.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urząd do Spraw Kombatantów:

1) koordynuje działalność centralnych i terenowych organów administracji państwowej w dziedzinie pomocy i opieki nad kombatantami i ich rodzinami,

2) współdziała z organizacjami kombatanckimi w organizowaniu pomocy i opieki nad kombatantami i ich rodzinami,

3) współdziała z odpowiednimi organami państwowymi i organizacjami społecznymi w zakresie opieki nad miejscami walki i męczeństwa.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Urząd do Spraw Kombatantów podlega Prezesowi Rady Ministrów.

3b. Organizację Urzędu do Spraw Kombatantów określa statut nadany przez Radę Ministrów.”;

Art. 2. Określone w odrębnych przepisach uprawnienia i zadania Ministra do Spraw Kombatantów przechodzą do zakresu działania Urzędu do Spraw Kombatantów, z tym że rozporządzenia w sprawach należących do zakresu działania tego Urzędu wydaje Prezes Rady Ministrów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

124

USTAWA

z dnia 26 maja 1982 r.

Prawo o adwokaturze.

Dział I

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Adwokatura powołana jest do udzielania pomocy prawnej, współdziałania w ochronie praw i wolności obywatelskich oraz w kształtowaniu i stosowaniu prawa.

2. Adwokatura zorganizowana jest na zasadach samorządu zawodowego.

3. Adwokat w wykonywaniu swoich obowiązków zawodowych podlega tylko ustawom.

Art. 2. Adwokaturę stanowi ogół adwokatów i aplikantów adwokackich.

Art. 3. Zadaniem samorządu zawodowego adwokatury jest:

- 1) tworzenie warunków do wykonywania ustawowych zadań adwokatury,
- 2) reprezentowanie adwokatury i ochrona jej praw,
- 3) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o wykonywaniu zawodu adwokata,
- 4) doskonalenie zawodowe adwokatów i kształcenie aplikantów adwokackich,
- 5) ustalanie i krzewienie zasad etyki zawodowej oraz dbałość o ich przestrzeganie,
- 6) sprawowanie zarządu majątkiem samorządu adwokackiego i rozporządzanie nim.

Art. 4. 1. Adwokat wykonuje zawód w zespole adwokackim.

2. Adwokat może wykonywać zawód także w obsłudze prawnej na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. W uzasadnionych wypadkach Minister Sprawiedliwości, na wniosek okręgowej rady adwokackiej, może wyrazić zgodę na wykonywanie przez adwokata zawodu indywidualnie lub wspólnie z innym adwokatem.

Art. 5. Adwokat przed rozpoczęciem wykonywania czynności zawodowych składa wobec dziekana ślubowanie treści następującej:

„Ślubuję uroczyście w swej pracy adwokata przyczynić się ze wszystkich sił do ochrony praw i wolności obywatelskich oraz umacniania porządku prawnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, obowiązków swe wypełniać gorliwie, sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, zachować tajemnicę zawodową, a w postępowaniu swoim kierować się zasadami godności, uczciwości, słuszności i sprawiedliwości społecznej”.

Art. 6. Adwokat obowiązany jest zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej.

Art. 7. Adwokat podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych korzysta z ochrony prawnej podobnie jak sędzia i prokurator.

Art. 8. 1. Adwokat przy wykonywaniu zawodu adwokackiego korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przez zadania adwokatury i przepisy prawa.

2. Nadużycie tej wolności, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, podlega ściganiu tylko w drodze dyscyplinarnej.

Art. 9. 1. Organami adwokatury są: Krajowy Zjazd Adwokatury, Naczelna Rada Adwokacka, Wyższy Sąd Dyscyplinarny oraz Wyższa Komisja Rewizyjna.

2. Członkami organów adwokatury mogą być tylko adwokaci.

Art. 10. Naczelna Rada Adwokacka, izby adwokackie i zespoły adwokackie mają osobowość prawną.

Art. 11. 1. Wybory do organów adwokatury oraz organów izb adwokackich i zespołów adwokackich odbywają się w głosowaniu tajnym przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

2. Kadencja organów adwokatury, organów izb adwokackich i zespołów adwokackich trwa trzy lata, jednakże są one obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

3. W Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej i w prezydiach okręgowych rad adwokackich nie można spra-